

DECIZIE nr. 129 din 13 martie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Toni Greblă	- judecător
Petre Lăzăroi	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Oana Cristina Puică	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Marin Țuluș în Dosarul nr. 5.741/311/2012 al Judecătoriei Slatina și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 400D/2013.

La apelul nominal se prezintă personal autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Judecătoriei Slatina.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând deciziile Curții Constituționale nr. 391/1997, nr. 150/2009, nr. 736/2009, nr. 1.401/2009 și nr. 1.070/2010. În același sens, face trimitere și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia libertății de asociere, și anume la Hotărârea din 23 iunie 1981, pronunțată în Cauza Le Compte, Van Leuven și De Meyere împotriva Belgiei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 5.741/311/2012, Judecătoria Slatina a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.

Excepția a fost ridicată de Marin Țuluș cu ocazia soluționării unei cauze penale privind trimiterea în judecată pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii de exercitare fără drept a profesiei de avocat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. 51/1995, care reglementează asocierea în Uniunea Națională a Barourilor din România ca formă exclusivă de exercitare a profesiei de avocat, încalcă dreptul de asociere, dreptul la muncă, condițiile restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și îndatorirea de a exercita cu bună-credință drepturile și libertățile

constituționale, întrucât îngrădesc dreptul de exercitare a profesiei libere și independente de avocat.

Judecătoria Slatina apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. [47/1992](#), încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate reprezintă măsuri de protecție și garanție atât pentru părți, cât și pentru toți ceilalți participanți la activitatea judiciară, dar și de prevenire a propagării fenomenului înființării barourilor paralele, neconstituind o restrângere a exercițiului dreptului la muncă prevăzut de art. 41 din [Legea fundamentală](#).

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. [51/1995](#) sunt constituționale. Arată că avocatura este un serviciu public, organizat pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat este exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate. Faptul că accesul la profesia de avocat este condiționat de satisfacerea anumitor cerințe nu poate fi privit ca o îngrădire a dreptului la muncă sau a alegerii libere a profesiei. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. [150/2009](#).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile [Constitutiei](#), precum și Legea nr. [47/1992](#), reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din [Constituție](#), precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. [47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. [51/1995](#) pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 7 februarie 2011, care au următorul cuprins:

"(2) Profesia de avocat se exercită numai de avocații înscrși în tabloul baroului din care fac parte, barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, denumită în continuare U.N.B.R.

(3) Constituirea și funcționarea de barouri în afara U.N.B.R. sunt interzise. Actele de constituire și de înregistrare ale acestora sunt nule de drept. Nulitatea poate fi constatată și din oficiu în susținerea neconstituționalității

acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 40 referitor la dreptul de asociere, ale art. 41 privind dreptul la muncă și protecția socială a muncii, ale art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 57 privind exercitarea cu bună-credință a drepturilor și a libertăților constituționale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. [51/1995](#) au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile art. 40 și ale art. 41 din [Constituție](#), invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 379 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 731 din 27 noiembrie 2013, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, Curtea a reținut că avocatura este un serviciu public, care este organizat și funcționează pe baza unei legi speciale, iar profesia de avocat poate fi exercitată de un corp profesional selectat și funcționând după reguli stabilite de lege. Statutul profesiei de avocat a fost adoptat de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România, fără ca aceasta să contravină prevederilor constituționale invocate. Această opțiune a legiuitorului nu poate fi considerată ca neconstituțională, având în vedere că scopul ei este asigurarea unei asistențe juridice calificate, iar normele în baza cărora funcționează nu contravin principiilor constituționale. Faptul că accesul la profesia de avocat este condiționat de satisfacerea anumitor cerințe nu poate fi privit ca o îngrădire a dreptului la muncă sau a alegerii libere a profesiei. Normele în baza cărora funcționează Uniunea Națională a Barourilor din România nu contravin principiilor constituționale, cei care doresc să practice această profesie fiind datori să respecte legea și să accepte regulile impuse de aceasta.

Cu același prilej, Curtea a mai reținut că dreptul de asociere se poate exercita numai cu respectarea legii, și nu împotriva ei, astfel că nici acest drept, specific prin natura lui profesiilor liberale, nici dispozițiile cuprinse în art. 40 din [Constituție](#) nu sunt nesocotite. Curtea a reținut totodată că, deși avocatura este o profesie liberală și independentă, exercitarea sa trebuie să se desfășoare într-un cadru organizat, în conformitate cu reguli prestabilite, a căror respectare trebuie asigurată inclusiv prin aplicarea unor măsuri coercitive, rațiuni care au impus constituirea unor structuri organizatorice unitare și prohibirea constituirii în paralel a altor structuri destinate practicării aceleiași activități, fără suport legal. O atare soluție legislativă nu poate fi calificată însă ca venind în contradicție cu dreptul de asociere.

În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin dispozițiile de lege ce fac obiectul excepției, a art. 53 din [Legea fundamentală](#), aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, însă, nu s-a constatat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din **Constitutie**, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. **47/1992**,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
În numele legii
DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marin Țuluș în Dosarul nr. 5.741/311/2012 al Judecătorei Slatina și constată că dispozițiile art. 1 alin. (2) și (3) din Legea nr. **51/1995** pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Slatina și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 martie 2014.

..****.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică

Publicat în Monitorul Oficial cu numărul 291 din data de 22 aprilie 2014